

ΚΗΡΥΓΜΑ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

π.Στέφανος Αναγνωστόπουλος

Ο Σταυρός χριστιανοί μου είναι σύμβολο και πραγματικότητα.

Ο Σταυρός είναι η πίστις μας, είναι η δύναμής μας και η δόξα μας.

«Σταυρός των αγγέλων η δόξα και των δαιμόνων το τραύμα» έψαλλε η Εκκλησία μας στον όρθρο.

Όταν πλησίαζε η ώρα αδελφοί μου, για να σταυρωθεί ο Κύριος, δηλαδή λίγο πριν από το πάθος Του, απευθυνόμενος προς τον ουράνιο Πατέρα Του στην Αρχιερατική προσευχή, μίλησε για την ειδική δόξα που θα έκρυβε ο Σταυρός Του. «Πάτερ ελήλυθεν η ώρα, δόξασόν Σου τον Υιόν». Να δοξάσεις δηλαδή τον Υιόν Σου, Πατέρα μου, με τη θυσία και το μαρτύριο πάνω στο Σταυρό.

Αυτό καταμαρτυρείται και από το έβδομο κεφάλαιο του Ιωάννου, όταν μας καθιστά γνωστόν ότι η χάρις του Αγίου Πνεύματος, που αναγεννά και σώζει κάθε άνθρωπον που πιστεύει στο Χριστό, δεν είχε δοθεί ακόμη σε κανέναν επειδή ο Ιησούς δεν είχε ακόμα δοξασθεί με τη Σταυρική του θυσία. Και επί λέξει, «ούπω γαρ ήν Πνεύμα Άγιον ότι ο Ιησούς ουδέπω εδοξάσθη». Έτσι η κατάρα του Σταυρικού θανάτου έγινε δόξα Χριστού. Και είναι δόξα γιατί ο Χριστός πάνω στο Σταυρό νίκησε τον διάβολο, νίκησε την αμαρτία, νίκησε και αυτόν τον θάνατον.

Το σιτάρι όταν χάνεται και σπέρνεται στη γη, τότε δοξάζεται, δηλαδή καρποφορεί. Και ο Σταυρός όταν ματώθηκε από το Πανάγιον Αίμα του Χριστού μας, τότε έγινε ένδοξο ξύλο, ανθοφόρο και καρποφόρο. Ο κόκκος του σίτου εάν πεθάνει, πολύν καρπόν φέρει είπε ο ίδιος ο Κύριος. Έτσι και ο καρπός του Σταυρού, γέμισε

ολόκληρον τον κόσμον, τον οποίον τρέφει, συντηρεί και σώζει ο Σταυρός του Χριστού.

Και αφού δια του Σταυρικού θανάτου επραγματώθη η σωτηρία ολοκλήρου του ανθρωπίνου γένους, άρα η δόξα του Χριστού είναι και δική μας δόξα.

Σωτηρία, Σταυρός και Δόξα ταυτίζονται γι' αυτόν που πιστεύει και βαπτίζεται στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.

Γι' αυτόν που πιστεύει και τηρεί τις εντολές. Γι' αυτόν που πιστεύει και συμμετέχει στα Άγια Μυστήρια. Γι' αυτόν που πιστεύει και ασπάζεται τα Ορθόδοξα δόγματα. Γι' αυτόν που πιστεύει και μετανοεί αληθινά όταν αμαρτάνει. Γι' αυτόν που πιστεύει και που αγαπά τον θεόν και τον πλησίον εξ όλης αυτού καρδίας.

«Ο Σταυρός», κατά τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομον, «την γην ουρανόν εποίησεν, τοις ανθρώποις, τοις αγγέλοις ανέμειξεν, της αμαρτίας την δύναμιν ηφάνισε».

Αν η νίκη της Ορθοδόξου Εκκλησίας αδελφοί μου, μέσα στους 20 αιώνες που πέρασαν, θεωρείται δόξα και τιμή, τότε και ο Σταυρός είναι η δόξα της Εκκλησίας. Οι εχθροί της πίστεώς μας, οι αιρετικοί και οι άθεοι, οι πολέμιοι και οι θεομάχοι, δεν φοβούνται την Εκκλησία πάνω σε θρόνο δοξασμένη. Την φοβούνται και την τρέμουν όταν την βλέπουν Σταυρωμένη.

Τότε είναι δυνατή. Τότε είναι παντοδύναμη.

Σταυρός, το του Πατρός θείον θέλημα. Το του Υιού Δόξα, το του Αγίου Πνεύματος αγαλλίαμα. Το του Παύλου καύχημα, όπως και του κάθε πιστού, μας λέγει και μας βεβαιώνει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.

«Τον Σταυρόν Σου προσκυνούμεν Δέσποτα», ψάλλαμε προηγουμένως, όπως θα ψάλλουμε και σε λίγο στην περιφορά του Τιμίου Σταυρού. Αυτό σημαίνει ότι προσκυνούμεν

– Πρώτον την αγάπη, αλλά την σεσαρκωμένη αγάπη στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, και συγχρόνως Σταυρωμένη.

– Δεύτερον, ότι προσκυνούμε το μεγάλο Αρχιερέα. Ο λειτουργός ιερέας, ο κάθε λειτουργός ιερέας, και ο πιο ανάξιος, πέφτει, γονατίζει και προσκυνά την Αγία Τράπεζα, όπου το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου και θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού στο Άγιο Δισκοπότηρο. Αλλά και κάθε όμως πιστός αγωνιζόμενος χριστιανός, προσκυνώντας τον Σταυρό, προσκυνά, προσέξτε το, προσέξτε το, προσκυνά, την πρώτη Αγία Τράπεζα, όπου θυσιάστηκε πάνω σ' αυτήν, δηλαδή στον Γολγοθά, ο αμνός του θεού, ο αίρων

την αμαρτίαν του κόσμου.

– Τρίτον, ότι προσκυνούμε το Αίμα του Ιησού Χριστού, διότι ο Σταυρός είναι εκείνος που ποτίστηκε ολόκληρος από το μοναδικό φάρμακο που προσφέρεται δωρεάν εις άφεσιν αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

– Τέταρτον, ότι προσκυνούμε το Ευαγγέλιον, αφού ο Σταυρός είναι κήρυγμα του Ευαγγελίου. Όπου εκήρυττεν ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, έστηνε πρώτα έναν μεγάλο Σταυρόν, και επειδή ήταν κοντός, ανέβαινε πάνω σε ένα σκαμνί και εκεί εδίδασκε τον λαόν του Θεού. Πολλοί άγιοι μάρτυρες της Εκκλησίας μας, υπέστησαν μαρτυρικόν θάνατον πάνω σε Σταυρό. Οι Πρωτοκορυφαίοι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος, ο χορός των δώδεκα Αποστόλων, αλλά και οι Μεγάλοι Ιεράρχες και οι Οικουμενικοί διδάσκαλοι και Πατέρες της Εκκλησίας μας όπως και όλοι οι άγιοι εκήρυτταν Χριστόν και τούτον Εσταυρωμένον. Και

– Πέμπτον, προσκυνούμεν τον Χριστόν, τον Υιόν του Θεού, τον Θεάνθρωπον Κύριον και Σωτήρα ημών Ιησούν Χριστόν, διότι δεν νοείται Χριστός χωρίς Σταυρόν. Θρόνος του Χριστού είναι ο πόνος του Σταυρού, το μαρτύριον και η θυσία του Σταυρού.

Χριστιανοί μου, η πιο μικρή μας προσευχή γίνεται όταν κάνουμε τον Σταυρό μας, και τον κάνουμε με τα τρία δάχτυλα, τα οποία συμβολίζουν και προτυπούν την Αγία Τριάδα, τον Πατέρα, τον Υιόν και το Άγιον Πνεύμα. Τα άλλα δύο δάχτυλα που είναι ενωμένα δηλώνουν την διπλή φύση του Ιησού Χριστού. Τέλειος άνθρωπος και τέλειος θεός, ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός.

Κάνοντας το Σταυρό μας, κάτι εκείνη τη στιγμή δηλώνουμε, ότι ο Υιός του Θεού κατέβηκε από τον ουρανόν και σαρκώθηκε μέσα στα σπλάχνα της Υπεραγίας Θεοτόκου, – γι' αυτό το δεύτερο σημείο κατεβαίνει στην κοιλιά – κατόπιν με την Ανάστασιν Του ανήλθε και εκάθισεν εις τα Δεξιά του Θεού και Πατρός, και το αριστερόν σημαίνει την κρίσιν του Θεού, για να έρθει και να κρίνει κατά την Δευτέραν Αυτού Παρουσίαν, ζώντας και νεκρούς.

Όταν πιστεύεις και τηρείς τις εντολές και συμμετέχεις στα Άγια Μυστήρια, και κάνεις το Σταυρό σου με φόβον Θεού, τότε ούτε ο διάβολος δεν μπορεί να σε βλάψει. Όχι ένας μόνος διάβολος, χιλιάδες διαβόλια και χιλιάδες μάγοι και μάγισσες δεν μπορούν να σε βλάψουν. Μικρή κίνησις, μεγάλη δύναμις, λέγει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.

Υπάρχει όμως και μια μεγάλη κίνησις τους Σταυρού. Για την μικρή είπαμε.

Και αυτή βρίσκεται στην καθημερινή Σταυρωμένη πορεία του

χριστιανού. Πώς άρχισε το σημερινό Ευαγγελικό Ανάγνωσμα;
«Όστις θέλει οπίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω
τον Σταυρόν αυτού και ακολουθήτω μοι».

Αυτά μας παραγγέλει ο Κύριος του Σταυρού.

Σταυρωμένοι μόνον ακολουθούν τον Σταυρωμένο. Να το επαναλάβω
για να το καταλάβουμε καλά.

Σταυρωμένοι μόνον ακολουθούν τον Εσταυρωμένον.

Σταυρωμένοι στο καθήκον της οικογένειας.

Σταυρωμένοι στην ομολογία της πίστεως.

Σταυρωμένοι στην καθημερινή τήρηση των Ευαγγελικών εντολών.

Σταυρωμένοι στην υπομονή του πόνου και των πειρασμών και των
θλίψεων της παρούσης ζωής.

Σταυρωμένοι της ασκήσεως και των πνευματικών αγώνων.

Σταυρωμένοι της μετανοίας. Τον ακολουθούν οι

Σταυρωμένοι του μαρτυρίου, ναι, και τέλος οι

Εσταυρωμένοι του αναιμάκτου μαρτυρίου της συνειδήσεως.

Αυτοί και μόνον.

Αμήν.